

Med SPF Seniorerna Åmålerna till Lurö

Lurö mitt i Vänern lockar till besök och igår, torsdag den 4 september, chartrade vi Luröbåten och gav oss ut på böljorna blå. Vi var ett trettiotal medlemmar som äntrade båten i rena sommarvädret. Utvägen gick längs Aspholms leden och vid Stenstaka lämnade de flesta av oss båten för att ta en stärkande promenad över ön till Basteviken med en väntande lunch på restaurangen.

Arkeologiska utgrävningar på ön visar, att människor besökt ön så långt tillbaka som för 5 500 år sedan på stenåldern. Det var dock först vid vår tideräknings början, som man funnit spår av en mer permanent bosättning här. Idag finns inga permanentboende kvar.

Naturen är vacker med sin gammelskog blandat med öppna ängar. Efter en stund nådde vi den gamla tegelbruksruinen. Tegelbruket byggdes i början av 1840-talet av en handlare Pripp från Lidköping. Man tillverkade både byggnadstegel och enkupigt taktegel och takteglet kunde vi se i en monter. Bruket lades ned ca 1860.

Vi vandrade vidare genom Ormedalen, som var den minsta gården på Lurö och nuvarande hus byggdes troligen runt 1870. Vi kom strax därefter fram till det röda hus som en gång i tiden var skola här. Skolan byggdes 1916 och som mest gick sexton barn i skolan men den stängdes 1937 då det bara var tre barn kvar.

Vi hade nu gått mer än halva vägen och längs stigen kunde vi beundra martallar, en del rena skulpturer. Strax före restaurangen, ligger den gamla klosterruinen på en kulle med ett kors på. 1989 började man gräva ut ruinen och det visade sig då att det inte var resterna av ett kloster som ligger här, utan av en kyrkobyggnad. Den har yttermått 22 x 13 meter, vilket var ovanligt stort i förhållande till andra kyrkor i området.

Efter denna promenad på 3-4 kilometer, var vi hungriga och satte oss till bords. De flesta åt en läcker, stekt abborre med svampsås, eller fisksoppa och även lax kunde man välja. Det finns mer att se på Lurö. Bland annat har man ett gårdsmuseum i trädgården med redskap och annat från äldre tider. Vill man promenera lite längre, kan man bese Munckällan, enligt sägnen en gammal offerkälla, eller gå ut till Stånguddens Fyr, byggd 1905 men numera obemannad.

Vid halv tre var det dags för hemfärd och vi åkte nu öster om Lurö och kunde bland annat se Lilla Brattens Fyr. Vi fick sol och ljumma vindar även på hemvägen och kunde njuta av att sitta ute på däck och beundra alla småöar vi passerade. Vid Ekenäs gick vi på bussen för att vara åter i Åmål vid femtiden. En härlig utflykt i sensommarvärme!